

ΔΙΚΑΣΙΜΟΣ : ...12/1/2018

ΑΡΙΘ. ΠΙΝΑΚΙΟΥ: ...12...

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

ΕΦΕΣΗ

του Θωμά Δημητρίου Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, οδός Εργάνης Αθηνάς,
αρ. 1, με Α.Δ.Τ. ΑΗ 950857/23-2-2010 εκδοθέντος από Υ.Α. Ρόδου και Α.Φ.Μ. 027637336
Δ.Ο.Υ. Ρόδου

Κατά

Του Στεφάνου Ιωάννη Στεφανίδη, κατοίκου και δικηγόρου Ρόδου, οδός 25^{ης} Μαρτίου,
αρ. 9.

και κατά

Της υπ' αριθμ. **53/2015** οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου
(τακτική διαδικασία).

A. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΦΕΣΕΩΣ

Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 528 ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση της από το άρθρο 16 § 4 του ν. 2915/2001, «αν ασκηθεί έφεση από το διάδικο που δικάστηκε σαν να ήταν παρών κατά την πρώτη συζήτηση, η εκκαλουμένη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους. Ο εκκαλών δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει πρωτοδίκως».

Κατά την έννοια της άνω διάταξης, με την οποία ρυθμίζονται τα αποτελέσματα της εφέσεως, κατά αποφάσεως που εκδόθηκε ερήμην του εκκαλούντος, πλην όμως ερευνήθηκε η αγωγή ως εάν ο απολιπόμενος διάδικος ήταν παρών, προκύπτει ότι η εκκαλουμένη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους και ο εκκαλών δικαιούται να προβάλει (με το δικόγραφο της εφέσεως και τις προτάσεις του) όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προβάλει και πρωτοδίκως. Του παρέχεται δηλαδή η ευκαιρία, δεδομένου ότι δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, αλλά δικάστηκε ως εάν ήταν παρών, όπως, εντός των ορίων του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της εφέσεως, ακουστεί και προβάλει στο εφετείο όσους ισχυρισμούς μπορούσε να προτείνει πρωτοδίκως επανορθώνοντας με την έφεση τις συνέπειες που η απουσία του ενδεχομένως, επέφερε (βλ. αιτιολογική έκθεση του ν. 2915/2001 II Β 12 στον ΚΝοΒ 2001/1329). Αν αρνηθεί τους αγωγικούς ισχυρισμούς ή προβάλλει εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων, ως προς τη βάση της αγωγής, η απόφαση πλήττεται στο σύνολο της και πρέπει να εξαφανιστεί ως προς όλες τις διατάξεις της (ΑΠ

1015/2005 Ελλ.Δ/νη 46.1100, Εφ.Αθ. 1600/2004 Ελλ.Δ/νη 2004.1078, Εφ.Αθ. 5224/2003 Ελλ.Δ/νη 2004.555).

Περαιτέρω, στο άρθρο 518 παρ. 1ορίζεται ότι «Αν ο εκκαλών διαμένει στην Ελλάδα η προθεσμία της έφεσης είναι τριάντα μέρες. Αν διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη, εξήντα μέρες. Και στις δύο περιπτώσεις η προθεσμία αρχίζει από την επίδοση της απόφασης που περατώνει τη δίκη.»

Β. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΦΕΣΕΩΣ

Εν προκειμένω, ο εφεσίβλητος άσκησε κατ' εμού την από 8-10-2012 και με αριθμό κατάθεσης αγωγή 355/23-10-2012 ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, με την οποία ζητούσε α) να υποχρεωθώ να καταβάλλω ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης το ποσό των 690.000,00 ευρώ νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής έως την εξόφληση, β) να απαγγελθεί σε βάρος μου προσωπική κράτηση δώδεκα μηνών ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης, γ) να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και δ) να καταδικαστώ στην πληρωμή των δικαστικών του εξόδων.

Η εν λόγω αγωγή συζητήθηκε στις 15 Ιανουαρίου του έτους 2015 ερήμην μου, καθώς εμφανίστηκα μεν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου, εκπροσωπούμενος από τον πληρεξούσιο δικηγόρο μου, Βασίλειο Πάππου, πλην όμως δεν έλαβα κανονικά μέρος στη συζήτηση, διότι δεν κατέθεσε έγγραφες προτάσεις, ενώ αυτές ήταν υποχρεωτικές και συνεπώς δικάστηκα ερήμην.

Η εκκαλουμένη απόφαση δέχτηκε εν μέρει την πιο πάνω αγωγή και με υποχρέωσε να καταβάλλω στον εφεσίβλητο το συνολικό ποσό των 10.000 ευρώ νομιμότοκα από την επόμενη ημέρα από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση. Επίσης, η απόφαση κηρύχθηκε προσωρινά εκτελεστή για το ποσό των 5.000 ευρώ, επειδή κρίθηκε ότι η καθυστέρηση μπορούσε να προκαλέσει σημαντική ζημιά στον εφεσίβλητο, ενόψει της αδικοπρακτικής φύσεως της αξιώσεώς του και με καταδίκασε στα δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου, τα οποία όρισε στο ποσό των 1.150 ευρώ.

Η ανωτέρω απόφαση μου επιδόθηκε στις 31-01-2017 (βλ. την επισημείωση του δικαστικού επιμελητή Πρωτοδικείου Ρόδου Μιχαήλ Καρακόπουλου) και συνεπώς η έφεσή μου ασκείται νομοτύπως με εμπρόθεσμη κατάθεση του σχετικού δικογράφου μέσα στην προθεσμία των 30 ημερών από την επίδοση της εκκαλουμένης, είναι δε πρόδηλο το για την άσκησή της έννομο συμφέρον μου ως ηττηθέντος διαδίκου της πρωτοβάθμιας δίκης.

Την ως άνω υπ' αριθμ. 53/2015 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου εκκαλώ δια της ενώπιον του Δικαστηρίου Σας απευθυνόμενης παρούσης έφεσής μου για τους παρακάτω νόμιμους, βάσιμους, ορθούς και αληθείς λόγους και για όσους άλλους επιφυλάσσομαι νομίμως και εμπροθέσμως να προσθέσω.

Γ. ΛΟΓΟΙ ΕΦΕΣΕΩΣ

1. Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και πλημμελής εκτίμηση των αποδείξεων αναφορικά με την πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης του άρθρου 363 ΠΚ και της εξυβρίσεως του άρθρου 361 ΠΚ, που επικαλείται ο αντίδικος ως νομική βάση της προσβολής της προσωπικότητάς του κατά άρθρο 57 ΑΚ.

Το Δικαστήριο εσφαλμένα δέχθηκε τον άδικο και παράνομο χαρακτήρα της δήθεν συκοφαντικής δυσφήμισης και εξυβρίσεως του εφεσίβλητου. Απαραίτητη προϋπόθεση για την πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης είναι το γεγονός που διαδίδεται και που μπορεί να βλάψει την τιμή ή υπόληψη άλλου να είναι ψευδές. Όμως, όσα αναφέρω στην από 29-11-2010 επιστολή μου είναι αληθινά, γεγονός που αποδεικνύεται από έγγραφα, τα οποία επικαλούμαι. Συγκεκριμένα, όπως αναφέρω και στην επιστολή, ο εφεσίβλητος έχει χειριστεί ως πληρεξούσιος δικηγόρος τρεις υποθέσεις μου. Πρώτον, χειρίστηκε την υπόθεση που αφορούσε την άσκηση της από 8-10-2009 έφεσης μου κατά της 629/2008 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού πρωτοδικείου Ρόδου ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (Τμήμα δ' τριμελές Μεταβατική Έδρα Ρόδου), για την οποία του κατέβαλα ως αμοιβή το ποσό των 1.490 ευρώ, όπως προκύπτει από την με αριθμό 4650/26-10-2010 απόδειξη παροχής υπηρεσιών, όμως αυτός δεν κατέθεσε καν προτάσεις για τη συζήτησή της, όπως προκύπτει από τη με αριθμό πρωτοκόλλου 7560/22-7-2011 βεβαίωση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά. Δεύτερον, χειρίστηκε την υπόθεσή μου σχετικά με την από 7-10-2009 και με αριθμό κατάθεσης 1204/8-10-2009 αγωγή αδικοπραξίας ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου την οποία είχε καταθέσει η δικηγόρος Ρόδου Αικατερίνη Βολονάκη, για την οποία ο εφεσίβλητος ανέλαβε να καταθέσει προτάσεις λαμβάνοντας για αυτό αμοιβή ύψους 2.900 ευρώ, όπως προκύπτει από την με αριθμό 4654/13-11-2010 απόδειξη παροχής υπηρεσιών, πλην όμως αυτός περιορίστηκε στην απλή απαρίθμηση των σχετικών που του είχα προσκομίσει. Εγώ, ωστόσο, ανέμενα πιο ικανοποιητική νομική εκπροσώπηση δεδομένης της υψηλής αμοιβής που έλαβε για την κατάθεση προτάσεων και μόνον. Τρίτον, ο εφεσίβλητος ανέλαβε να καταθέσει στο Κτηματολόγιο Ρόδου για λογαριασμό μου την από 7-10-2010 αίτηση και έλαβε από εμένα το ποσό των 550 ευρώ για παράβολο που δήθεν έπρεπε να εκδώσει προκειμένου να κατατεθεί η αίτηση, όπως φαίνεται από την με αριθμό 4653/27-10-2010 απόδειξη παροχής υπηρεσιών. Και παρ' όλες τις ανησυχίες και τις αντιρρήσεις μου σχετικά με το περιεχόμενο και τη διατύπωσή της, αυτός με διαβεβαίωσε για την αίσια έκβασή της και την κατέθεσε, πλην όμως τελικά η αίτηση απορρίφθηκε από τον Κτηματολογικό Δικαστή επιβεβαιώνοντας τις δικές μου ανησυχίες.

Ο τρόπος, έτσι, με τον οποίο χειρίστηκε και τις τρεις αυτές υποθέσεις μου, που ήταν πολύ κρίσιμες για την περιουσία μου, αλλά και την εμπορική μου δραστηριότητα, κλόνισε ισχυρά την εμπιστοσύνη μου στο πρόσωπό του. **Αυτά δηλαδή που περιγράφονται στην από 29-11-2010 επιστολή μου στηρίζονται σε πραγματικά γεγονότα και ενέργειες του εφεσιβλήτου που αποδεικνύονται από έγγραφα και δεν αποτελούν μυθεύματα ή κατασκευάσματα του μυαλού μου!**

Επιπλέον, ο εφεσίβλητος ουδέποτε υπέβαλε έγκληση με σκοπό την ποινική μου δίωξη για τα εγκλήματα της συκοφαντικής δυσφήμισης και της εξύβρισης και συνεπώς από πουθενά δεν συνάγεται με βεβαιότητα ότι τα αναφερόμενα στην από 29-11-2010 επιστολή μου είναι ψευδή και δυσφημιστικά και ότι εγώ τα διέδωσα εν γνώσει της αναλήθειας και με σκοπό να βλάψω την τιμή και την υπόληψη του εφεσιβλήτου.

Επιπροσθέτως, σύμφωνα με το άρθρο 366 ΠΚ, η ύπαρξη αληθινού γεγονότος καθιστά την πράξη ατιμώρητη, διάταξη που για την ασφάλεια του δικαίου εφαρμόζεται και στο αστικό δίκαιο. Από τον τρόπο δε περιγραφής των γεγονότων στην ανωτέρω επιστολή δεν συνάγεται σκοπός εξυβρίσεως, διότι δεν χρησιμοποιούνται φράσεις χυδαίες, αλλά εκφράζεται αγανάκτηση και έντονη απογοήτευση απέναντι στο πρόσωπο του εφεσιβλήτου για τον τρόπο με τον οποίο χειρίστηκε τις τρεις ως άνω κρίσιμες για την περιουσία, την εμπορική δραστηριότητα και το βιοπορισμό μου υποθέσεις.

Κακώς συνεπώς το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δέχτηκε ότι τελέστηκαν υπαιτίως τα αδικήματα της συκοφαντικής δυσφημίσεως, της δυσφημίσεως και εξυβρίσεως και έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή του εφεσιβλήτου.

2. Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και πλημμελής εκτίμηση των αποδείξεων αναφορικά με την κατάφαση του παρανόμου χαρακτήρα της προσβολής.

Κατά την έννοια των άρθρων 57 και 59 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον, το δε δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Η ικανοποίηση συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Τέτοιο προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι η τιμή και η υπόληψη κάθε ανθρώπου. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 914 ΑΚ: «Όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει». Κατά το άρθρο 932 ΑΚ: «Σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή

της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του». Για να γεννηθεί αξίωση προστασίας από προσβολή της προσωπικότητας, κατά τις διατάξεις των άρθρων 57, 59 914 και 932 ΑΚ, θα πρέπει η προσβολή να είναι παράνομη, να αντίκειται δηλαδή σε διάταξη που απαγορεύει συγκεκριμένη πράξη, με την οποία προσβάλλεται έκφανση αυτής, είναι δε αδιάφορο σε ποιο τμήμα δικαίου βρίσκεται η διάταξη που απαγορεύει την προσβολή. Έτσι, η προσβολή μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως εξύβριση, απλή δυσφήμιση ή συκοφαντική δυσφήμιση, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 ΠΚ. Αντικείμενο προσβολής είναι η τιμή και η υπόληψη του φυσικού προσώπου, το οποίο είναι μέλος μιας οργανωμένης κοινωνίας και κινείται στο πλαίσιο της κοινωνικής ευθύτητας. Η τιμή του προσώπου θεμελιώνεται επί της ηθικής αξίας, η οποία πηγή έχει την ατομικότητα και εκδηλώνεται με πράξεις και παραλείψεις. Το άδικο των προβλεπόμενων στα άρθρα 361 επ. ΠΚ πράξεων αίρεται σύμφωνα με το άρθρο 367 παρ. 1 περ. α' - δ', μεταξύ των άλλων περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, και όταν πρόκειται για εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή σε ανάλογες περιπτώσεις (περ. γ' και δ'). Η τελευταία αυτή διάταξη (367 ΠΚ) για την ενότητα της έννομης τάξης εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 57-59 και 914 επ. ΑΚ.

Επομένως, αιρουμένου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερθεισών αξιόποινων πράξεων αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς, ως όρος της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Έτσι, η προσβολή περίπτωσης του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό καταλυτικό της αγωγής του προσβληθέντος λόγω άρσης του παρανόμου της προσβολής (ΑΠ 509/2014).

Ο άδικος χαρακτήρας της προσβολής, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει δεν αίρεται λόγω διαφύλαξης δικαιώματος κλπ. και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη των κατά νόμο υπευθύνων, άρα και η υποχρέωση τους προς αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, μόνο όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης ή από τον τρόπο εκδηλώσεως ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέσθηκε η πράξη προκύπτει σκοπός εξυβρίσεως, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου (ΑΠ 121/2012, ΑΠ 109/2012).

Εν προκειμένω, συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ, αφού προέβην στην αποκάλυψη των ως άνω γεγονότων με την από 29-11-2010 επιστολή μου με κοινοποίησή της με δικαστικό επιμελητή προς τον εφεσίβλητο, τον Πρόεδρο και τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, τον Πρόεδρο και τον Εισαγγελέα Εφετών Ρόδου, τον Πρόεδρο και τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ρόδου, τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας και τον

Υπουργό Δικαιοσύνης, αποκλειστικά με σκοπό τη διαφύλαξη δικαιώματός μου, χωρίς σκοπό εξύβρισης, αφού ούτε διέδωσα τα ως άνω περιστατικά σε αναρμόδια ή άσχετα πρόσωπα, ούτε έχω προβεί σε χαρακτηρισμούς, αξιολογικές κρίσεις ή έχω χρησιμοποιήσει υβριστικές ή απαξιωτικές εκφράσεις.

Όσον αφορά δε τη διανομή εγγράφων και δημοσιευμάτων στις 9-3-2012 σε γραφεία του κτιρίου Δικηγορικού Συλλόγου Ρόδου, αυτή έγινε συγκεκριμένα προς το γραφείο του εφεσίβλητου που βρίσκεται στο εν λόγω κτίριο, καθώς και στο γραφείο της Συμβολαιογράφου Ρόδου Κωνσταντίνας Κουτσούκου και της δικηγόρου Ρόδου Αικατερίνης Βολονάκη, με τις οποίες συστεγαζόταν στο ίδιο κτίριο, και τέλος στο γραφείο της Γραμματέως του Δικηγορικού Συλλόγου Ρόδου.

Με τις παραπάνω ενέργειές μου μοναδικό σκοπό είχα να ενημερώσω το Δικηγορικό Σύλλογο Ρόδου, τις Δικαστικές και Εισαγγελικές Αρχές για τον τρόπο με τον οποίο χειρίστηκε τις υποθέσεις μου ο εφεσίβλητος ως πληρεξούσιος δικηγόρος μου και να εκφράσω την αγανάκτησή μου και την απόγνωσή μου για την ελλιπή νομική μου εκπροσώπηση, που είχε ως αποτέλεσμα να μην μπορώ να βρω μια λύση στις υποθέσεις μου μετά από πολλά χρόνια δικαστικών διαμαχών και να αντιμετωπίζω προβλήματα βιοπορισμού, εξαιτίας των υπέρογκων δικαστικών εξόδων και των δικηγορικών αμοιβών, αλλά και της αδυναμίας μου να εκμεταλλευτώ την ακίνητη περιουσία μου λόγω της μη ορθής διαχείρισης των υποθέσεών μου εκ μέρους του εφεσίβλητου. Σκοπός μου δηλαδή ήταν να ενημερώσω τους αρμοδίους και να διαφυλάξω το δικαίωμά μου να εκπροσωπηθώ επαρκώς και να υπερασπισθώ και διαφυλάξω την ακίνητη περιουσία μου.

Επιπρόσθετα, με την ως άνω καταγγελία δεν υπερέβην το υποβαλλόμενο και αντικειμενικώς αναγκαίο μέσο για τη διαφύλαξη του ως άνω δικαιώματος, διότι δεν διέδωσα τα περιστατικά σε άσχετα ή αναρμόδια πρόσωπα. Αν εμφορούμεν μόνο από κίνητρο εξύβρισης, τι πιο εύκολο από να αναφέρω στα Μ.Μ.Ε. το θέμα και τότε πραγματικά θα υπήρχε ζήτημα ηθικής βλάβης του εφεσίβλητου για την τιμή και την υπόληψή του. Οι μόνοι που έλαβαν γνώση ήταν ο Δικηγορικός Σύλλογος Ρόδου και Δικαστικές και Εισαγγελικές αρχές.

Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται ούτε αδικοπράξια, ούτε προσβολή της προσωπικότητας με βάση τις διατάξεις των άρθρων 914, 919 και 920 ΑΚ και 57 ΑΚ, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 361-363 ΠΚ και ο εφεσίβλητος δεν δικαιούται την αιτούμενη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

3. Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου, πλημμελής εκτίμηση των αποδείξεων, έλλειψη αιτιολογίας και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας αναφορικά με το επιδικασθέν ποσό της ηθικής βλάβης.

Σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 ΚπολΔ, όπως παγίως δέχεται τόσο η νομολογία, όσο και ομοφώνως η νομική θεωρία, το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να περιέχει:

- α) σαφή έκθεση των γεγονότων, τα οποία θεμελιώνουν κατά νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκηση αυτής παρά του ενάγοντος κατά του εναγομένου,
- β) ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και
- γ) ορισμένο αίτημα.

Τα πραγματικά περιστατικά πρέπει να είναι τόσα και εκείνα ακριβώς που απαιτούνται για τη συγκρότηση του αξιούμενου δικαιώματος του ενάγοντος, να εκτίθενται δε αυτά με τέτοια σαφήνεια, ώστε όχι μόνο να μην καταλείπεται αμφιβολία περί της αξίωσης που πηγάζει από αυτά, περί της οποίας το αιτητικό της αγωγής, αλλά ακόμη κατά τρόπο ώστε ο εναγόμενος να έχει τη δυνατότητα άμυνας με ανταπόδειξη ή ένσταση κατά αυτής (ΑΠ 201/76 ΝοΒ 24,722). Η έλλειψη των ανωτέρω στοιχείων καθιστά το δικόγραφο της αγωγής αόριστο, αβάσιμο και ανεπίδεκτο δικαστικής εκτιμήσεως, επερχόμενου εντεύθεν του अपαραδέκτου αυτής, στην απαγγελία του οποίου προβαίνει το Δικαστήριο και αυτεπάγγελα ανεξάρτητα βλάβης. Η αοριστία δε του δικογράφου της αγωγής δεν μπορεί να θεραπευτεί ούτε με τις προτάσεις, ούτε με άλλο έγγραφο, ήτοι με παραπομπή στα διαλαμβανόμενα σε αυτήν (ΑΠ 202/1983, ΑΠ 208/1980 ΕΕΝ 47.493, ΕΑ 1230/1976 Αρμ 30.610, ΕΑ 7330/1976 ΝοΒ 25, 749 ΠΠΑ 4013/1991, καθώς και σε Π. Θεοδωρόπουλο Έρμηνείας ΚπολΔ υπό αρ. 216), ούτε δι' άλλου μέσου (μάρτυρες κλπ).

Σύμφωνα με το άρθρο 59 ΑΚ, η δυνητική για το Δικαστήριο καταδίκη σε ικανοποίηση ηθικής βλάβης και μάλιστα με την πληρωμή χρηματικού ποσού εξαρτάται από το είδος της προσβολής, ήτοι από τη βαρύτητα της ηθικής βλάβης που εξαρτάται από τις περιστάσεις υπό τις οποίες έλαβε χώρα η προσβλητική εκδήλωση, τις συνθήκες τέλεσης αυτής, αλλά και την οικονομική κατάσταση των διάδικων πλευρών.

Επιπρόσθετα, προκύπτει τόσο από το Σύνταγμα, όσο και από την ΕΣΔΑ, πως κάθε απόφαση επιδικάσεως αποζημίωσης πρέπει να εμφανίζει μια λογική σχέση αναλογίας με την προσβολή που προκλήθηκε, αλλιώς παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας μεταξύ του χρησιμοποιούμενου μέτρου και του επιδιωκόμενου σκοπού.

Εν προκειμένω, στην προσβαλλόμενη απόφαση ουδέν αναφέρεται για την οικονομική κατάσταση του εφεσιβλήτου ή τη δική μου προκειμένου να συνεκτιμηθούν από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο κατά την επιδίκαση της χρηματικής ικανοποίησης. Η παράλειψη αυτή καθίσταται έτι περαιτέρω ουσιώδης, αν αναλογιστεί κανείς ότι το ετήσιο εισόδημά μου ανέρχεται για το έτος 2015 στο ποσό των 2.850 ευρώ, με αποτέλεσμα να καθίσταται προφανές ότι το επιδικασθέν από το Δικαστήριο ποσό είναι δυσανάλογα μεγάλο.

Στην προσβαλλόμενη απόφαση εντελώς αόριστα αναφέρεται ότι για την επιδίκαση του ποσού των 10.000 ευρώ συνεκτιμήθηκε ο βαθμός πταίσματος μου, το μέγεθος της

επελθούσας στον εφεσίβλητο ζημίας από την προσβολή της τιμής και της υπόληψής του, το είδος και η ένταση της ένδικης προσβολής, οι περιστάσεις και οι συνθήκες της προσβολής, η ψυχική δοκιμασία και στενοχώρια που δοκίμασε ο εφεσίβλητος και η διάρκεια της συμπεριφοράς μου, χωρίς όμως να εξειδικεύονται όλα αυτά.

Κατά συνέπεια, εσφαλμένα και με παντελή έλλειψη αιτιολογίας το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο επιδίδασε στον εφεσίβλητο ως ηθική βλάβη το ποσό των 10.000 ευρώ, αφού αυτό υπερβαίνει κατά πολύ το εύλογο, ενόψει του βαθμού παίσματος (στηρίχτηκα σε πραγματικά γεγονότα που αποδεικνύονται με έγγραφα), του είδους και της έκτασης της προσβολής (τα γεγονότα αυτά κοινοποιήθηκαν μόνο στον ίδιο, στη Γραμματεία του Δικηγορικού Συλλόγου και σε Δικαστικές και Εισαγγελικές Αρχές) και της οικονομικής κατάστασης των μερών, με αποτέλεσμα η προσβαλλόμενη απόφαση να πρέπει να ακυρωθεί, άλλως να μεταρρυθμιστεί.

Δ. Δεδομένου ότι δεν εμφανίστηκα στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, αλλά δικάστηκα ως εάν ήμουν παρών, δικαιούμαι και προβάλλω με την παρούσα έφεσή μου τους εξής ισχυρισμούς που μπορούσα να προβάλλω και πρωτοδίκως:

1. Άρνηση αγωγής

Ο εφεσίβλητος με την από 8-10-2012 αγωγή του ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου ισχυρίζεται ότι συγκρότησα ένα μείγμα εγγράφων σε μία ενότητα με αποκόμματα εφημερίδων και το διένειμα ως είδος προκήρυξης στο κτίριο όπου στεγάζεται το γραφείο του επί της οδού 25^{ης} Μαρτίου, αρ. 9-11 και τα γραφεία του Δικηγορικού Συλλόγου Ρόδου, αλλά και στο Δικαστικό Μέγαρο Ρόδου. Επιπλέον, προσθέτει «...προφανώς διανεμήθηκε και σε άλλα κτίρια του κέντρου της πόλης τουλάχιστον, στα οποία στεγάζονται κρατικές, δημοτικές ή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης υπηρεσίες...».

Αρνούμαι όμως τον παραπάνω αγωγικό ισχυρισμό του, διότι δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Δεν διένειμα τα έγγραφα αυτά σε άλλα κτίρια του κέντρου της πόλης – ούτε και ο εφεσίβλητος εξάλλου το δηλώνει αυτό μετά βεβαιότητας, αλλά το υποθέτει, όπως προκύπτει από τη φράση «προφανώς διανεμήθηκε» – παρά μόνο στο γραφείο του ιδίου και στα γραφεία της Συμβολαιογράφου Ρόδου Κωνσταντίνας Κουτσούκου και της δικηγόρου Ρόδου Αικατερίνης Βολονάκη, με τις οποίες συστεγαζόταν στο ίδιο κτίριο, και τέλος στο γραφείο της Γραμματέως του Δικηγορικού Συλλόγου Ρόδου.

Περαιτέρω, ο ενάγων αναφέρει στην αγωγή του πως επιχειρώ να εντυπωσιάσω με την προβολή καταβολής αμοιβών υπερβολικών. Αρνούμαι τον ισχυρισμό αυτόν, καθώς όσα αναφέρω στην από 29-11-2010 επιστολή μου είναι αληθινά, γεγονός που αποδεικνύεται από έγγραφα, τα οποία επικαλούμαι. Συγκεκριμένα, όπως αναφέρω και στην επιστολή, ο

εφεσίβλητος έχει χειριστεί ως πληρεξούσιος δικηγόρος τρεις υποθέσεις μου. Πρώτον, χειρίστηκε την υπόθεση που αφορούσε την άσκηση της από 8-10-2009 έφεσης μου κατά της 629/2008 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού πρωτοδικείου Ρόδου ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (Τμήμα δ' τριμελές Μεταβατική Έδρα Ρόδου), για την οποία του κατέβαλα ως αμοιβή το ποσό των 1.490 ευρώ, όπως προκύπτει από την με αριθμό 4650/26-10-2010 απόδειξη παροχής υπηρεσιών, όμως αυτός δεν κατέθεσε καν προτάσεις για τη συζήτησή της, όπως προκύπτει από τη με αριθμό πρωτοκόλλου 7560/22-7-2011 βεβαίωση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά. Δεύτερον, χειρίστηκε την υπόθεσή μου σχετικά με την από 7-10-2009 και με αριθμό κατάθεσης 1204/8-10-2009 αγωγή αδικοππραξίας ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου την οποία είχε καταθέσει η δικηγόρος Ρόδου Αικατερίνη Βολονάκη, για την οποία ο ενάγων ανέλαβε να καταθέσει προτάσεις λαμβάνοντας για αυτό αμοιβή ύψους 2.900 ευρώ, όπως προκύπτει από την με αριθμό 4654/13-11-2010 απόδειξη παροχής υπηρεσιών, πλην όμως αυτός περιορίστηκε στην απλή απαρίθμηση των σχετικών που του είχα προσκομίσει. Εγώ, ωστόσο, ανέμενα πιο ικανοποιητική νομική εκπροσώπηση δεδομένης της υψηλής αμοιβής που έλαβε για την κατάθεση προτάσεων και μόνον. Τρίτον, ο εφεσίβλητος ανέλαβε να καταθέσει στο Κτηματολόγιο Ρόδου για λογαριασμό μου την από 7-10-2010 αίτηση και έλαβε από εμένα το ποσό των 550 ευρώ για παράβολο που δήθεν έπρεπε να εκδώσει προκειμένου να κατατεθεί η αίτηση, όπως φαίνεται από την με αριθμό 4653/27-10-2010 απόδειξη παροχής υπηρεσιών.

Ισχυρίζεται μάλιστα ότι αποτελεί προφανές ψεύδος ότι ανέλαβε την ευθύνη για την ικανοποίηση της αίτησής μου προς τον Κτηματολογικό Δικαστή Ρόδου, όμως πράγματι παρ' όλες τις ανησυχίες και τις αντιρρήσεις μου σχετικά με το περιεχόμενο και τη διατύπωσή της, αυτός με διαβεβαίωσε για την αίσια έκβασή της και την κατέθεσε, πλην όμως τελικά η αίτηση απορρίφθηκε από τον Κτηματολογικό Δικαστή επιβεβαιώνοντας τις δικές μου ανησυχίες.

2. Ένσταση αοριστίας του δικογράφου σχετικά με την πρόκληση ζημίας

Για το, κατά το άρθρο 216 ΚΠολΔ, ορισμένο της αγωγής χρηματικής ικανοποίησης από ηθική βλάβη είναι: α) η ύπαρξη προσβολής της προσωπικότητας, β) η προσβολή να είναι παράνομη, γ) το πταίσμα του προσβολέα και δ) η πρόκληση ζημίας από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του προσβολέα.

Εν προκειμένω, ο εφεσίβλητος στην από 8-10-2012 αγωγή του αναφέρει γενικά και αόριστα ότι οδηγείται «...αναπόδραστα σε βέβαιο επαγγελματικό αφανισμό...» και ότι τρώθηκε καίρια, σκληρά και έντονα η τιμή και υπόληψή του και η προσωπικότητά του βλάφτηκε βαρύτατα και σε υψηλό βαθμό σε όλες τις εκφάνσεις της, ως επαγγελματία, επιστήμονα και ανθρώπου. Όμως, δεν περιγράφονται με ακρίβεια και σαφήνεια ποιές είναι οι συνέπειες της προσβλητικής συμπεριφοράς στο θιγόμενο πρόσωπο, ούτε πώς επηρεάστηκε

η εικόνα και η αντίληψη που έχουν οι άλλοι για αυτόν, ούτε αν επηρεάστηκε συναισθηματικός του κόσμος ή η ψυχική του υγεία ή εάν έλαβε χώρα οποιαδήποτε παρακώληση της σωματικής, ψυχικής, οικονομικής του ελευθερίας. Φαίνεται, λοιπόν, ότι ο εφεσίβλητος δεν προσδιορίζει με σαφήνεια ποιά ακριβώς ζημία υπέστη, γεγονός που καθιστά τελικά το δικόγραφο του αόριστο.

3. Ένσταση αοριστίας σχετικά με την περιγραφή της περιουσιακής, επαγγελματικής και κοινωνικής κατάστασης των μερών, προκειμένου να ληφθεί υπόψιν για τον προσδιορισμό του ύψους της χρηματικής ικανοποίησης.

Σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 ΚπολΔ, όπως παγίως δέχεται τόσο η νομολογία, όσο και ομοφώνως η νομική θεωρία, το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να περιέχει:

- α) σαφή έκθεση των γεγονότων, τα οποία θεμελιώνουν κατά νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκηση αυτής παρά του ενάγοντος κατά του εναγομένου,
- β) ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και
- γ) ορισμένο αίτημα.

Τα πραγματικά περιστατικά πρέπει να είναι τόσα και εκείνα ακριβώς που απαιτούνται για τη συγκρότηση του αξιούμενου δικαιώματος του ενάγοντος, να εκτίθενται δε αυτά με τέτοια σαφήνεια, ώστε όχι μόνο να μην καταλείπεται αμφιβολία περί της αξίωσης που πηγάζει από αυτά, περί της οποίας το αιτητικό της αγωγής, αλλά ακόμη κατά τρόπο ώστε ο εναγόμενος να έχει τη δυνατότητα άμυνας με ανταπόδειξη ή ένσταση κατά αυτής (ΑΠ 201/76 ΝοΒ 24,722). Η έλλειψη των ανωτέρω στοιχείων καθιστά το δικόγραφο της αγωγής αόριστο, αβάσιμο και ανεπίδεκτο δικαστικής εκτιμήσεως, επερχόμενου εντεύθεν του अपαραδέκτου αυτής, στην απαγγελία του οποίου προβαίνει το Δικαστήριο και αυτεπάγγελα ανεξάρτητα βλάβης. Η αοριστία δε του δικογράφου της αγωγής δεν μπορεί να θεραπευτεί ούτε με τις προτάσεις, ούτε με άλλο έγγραφο, ήτοι με παραπομπή στα διαλαμβανόμενα σε αυτήν (ΑΠ 202/1983, ΑΠ 208/1980 ΕΕΝ 47.493, ΕΑ 1230/1976 Αρμ 30.610, ΕΑ 7330/1976 ΝοΒ 25, 749 ΠΠΑ 4013/1991, καθώς και σε Π. Θεοδωρόπουλο 'Ερμηνείας ΚπολΔ υπό αρ. 216), ούτε δι' άλλου μέσου (μάρτυρες κλπ).

Σύμφωνα με το άρθρο 59 ΑΚ, η δυννητική για το Δικαστήριο καταδίκη σε ικανοποίηση ηθικής βλάβης και μάλιστα με την πληρωμή χρηματικού ποσού εξαρτάται από το είδος της προσβολής, ήτοι από τη βαρύτητα της ηθικής βλάβης που εξαρτάται από τις περιστάσεις υπό τις οποίες έλαβε χώρα η προσβλητική εκδήλωση, τις συνθήκες τέλεσης αυτής, αλλά και την οικονομική κατάσταση των διάδικων πλευρών (ΑΠ 2058/86 ΝοΒ 35/1236, ΑΠ 1508/88 ΝοΒ 38/63, ΑΠ 276/64 ΑρχΝ 15/506, ΕΑ 3346/96 Δνη 39/665, ΕΑ 8908/88 ΝοΒ 36/1664, ΜΠΠειρ 610/96 ΕΕμπΔ 1998/358).

Εν προκειμένω, όμως, ο εφεσίβλητος στην αγωγή του αναφέρει γενικά και αόριστα ότι είμαι κύριος διαιρεμένων ιδιοκτησιών και βιοτεχνικών χώρων, είτε στο όνομά μου, είτε στο όνομα παρένθετων προσώπων, σημαντικής αξίας, καθώς και έμπορος τροφίμων και ποτών, χωρίς να εξειδικεύει και να αποδεικνύει τους εν λόγω ισχυρισμούς του, ενώ ουδέν αναφέρει για τη δική του οικονομική κατάσταση, καθιστώντας έτσι το δικόγραφο αόριστο.

Λόγω μάλιστα των δικαστικών διαμαχών στις οποίες βρίσκομαι και που αφορούν την ακίνητη περιουσία μου, αδυνατώ να ασκήσω εμπορική δραστηριότητα και το ετήσιο εισόδημά μου τα τελευταία χρόνια είναι εξαιρετικά χαμηλό, και συγκεκριμένα ανήλθε και κατά τα δύο φορολογικά έτη 2015 και 2016 στο ποσό των 2.850 ευρώ, γεγονός που αποδεικνύει το ανακριβές και αόριστο του ισχυρισμού του εφεσιβλήτου για την οικονομική μου κατάσταση.

4. Ένσταση άρσης αδικού χαρακτήρα κατά το 367 παρ. 1 περ. γ' ΠΚ.

Κατά την έννοια των άρθρων 57 και 59 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητα του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον, το δε δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Η ικανοποίηση συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Τέτοιο προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι η τιμή και η υπόληψη κάθε ανθρώπου. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 914 ΑΚ: «Όποιος ζημιώνει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει». Κατά το άρθρο 932 ΑΚ: «Σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του». Για να γεννηθεί αξίωση προστασίας από προσβολή της προσωπικότητας, κατά τις διατάξεις των άρθρων 57, 59 914 και 932 ΑΚ, θα πρέπει η προσβολή να είναι παράνομη, να αντίκειται δηλαδή σε διάταξη που απαγορεύει συγκεκριμένη πράξη, με την οποία προσβάλλεται έκφανση αυτής, είναι δε αδιάφορο σε ποιο τμήμα δικαίου βρίσκεται η διάταξη που απαγορεύει την προσβολή. Έτσι, η προσβολή μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως εξύβριση, απλή δυσφήμιση ή συκοφαντική δυσφήμιση, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 ΠΚ. Αντικείμενο προσβολής είναι η τιμή και η υπόληψη του φυσικού προσώπου, το οποίο είναι μέλος μιας οργανωμένης κοινωνίας και κινείται στο πλαίσιο της κοινωνικής ευθύτητας. Η τιμή του προσώπου θεμελιώνεται επί της ηθικής αξίας, η οποία πηγή έχει την ατομικότητα και εκδηλώνεται με πράξεις και παραλείψεις. Το άδικο των προβλεπόμενων στα άρθρα 361 επ. ΠΚ πράξεων αίρεται σύμφωνα με το άρθρο 367 παρ. 1

περ. α' - δ', μεταξύ των άλλων περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, και όταν πρόκειται για εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή σε ανάλογες περιπτώσεις. Η τελευταία αυτή διάταξη (367 ΠΚ) για την ενότητα της έννομης τάξης εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 57-59 και 914 επ. ΑΚ.

Επομένως, αιρουμένου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερθεισών αξιόποινων πράξεων αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς, ως όρος της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Έτσι, η προβολή περίπτωσης του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό καταλυτικό της αγωγής του προσβληθέντος λόγω άρσης του παρανόμου της προσβολής (ΑΠ 509/2014).

Ο άδικος χαρακτήρας της προσβολής, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει δεν αίρεται λόγω διαφύλαξης δικαιώματος κλπ. και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη των κατά νόμο υπευθύνων, άρα και η υποχρέωση τους προς αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, μόνο όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης ή από τον τρόπο εκδηλώσεως ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέσθηκε η πράξη προκύπτει σκοπός εξυβρίσεως, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου (ΑΠ 121/2012, ΑΠ 109/2012).

Εν προκειμένω, συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ, αφού προέβην στην αποκάλυψη των ως άνω γεγονότων με την από 29-11-2010 επιστολή μου με κοινοποίησή της με δικαστικό επιμελητή προς τον εφεσίβλητο, τον Πρόεδρο και τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, τον Πρόεδρο και τον Εισαγγελέα Εφετών Ρόδου, τον Πρόεδρο και τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ρόδου, τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας και τον Υπουργό Δικαιοσύνης, αποκλειστικά με σκοπό τη διαφύλαξη δικαιωμάτων μου, χωρίς σκοπό εξύβρισης, αφού ούτε διέδωσα τα ως άνω περιστατικά σε αναρμόδια ή άσχετα πρόσωπα, ούτε έχω προβεί σε χαρακτηρισμούς, αξιολογικές κρίσεις ή έχω χρησιμοποιήσει υβριστικές ή απαξιοτικές εκφράσεις.

Όσον αφορά δε τη διανομή εγγράφων και δημοσιευμάτων στις 9-3-2012 σε γραφεία του κτιρίου Δικηγορικού Συλλόγου Ρόδου, αυτή έγινε συγκεκριμένα προς το γραφείο του εφεσίβλητου που βρίσκεται στο εν λόγω κτίριο, καθώς και στο γραφείο της Συμβολαιογράφου Ρόδου Κωνσταντίνας Κουτσούκου και της δικηγόρου Ρόδου Αικατερίνης Βολονάκη, με τις οποίες συστεγαζόταν στο ίδιο κτίριο, και τέλος στο γραφείο της Γραμματέως του Δικηγορικού Συλλόγου Ρόδου.

Με τις παραπάνω ενέργειές μου μοναδικό σκοπό είχα να ενημερώσω το Δικηγορικό Σύλλογο Ρόδου, τις Δικαστικές και Εισαγγελικές Αρχές για τον τρόπο με τον οποίο χειρίστηκε τις υποθέσεις μου ο εφεσίβλητος ως πληρεξούσιος δικηγόρος μου και να εκφράσω την

αγανάκτησή μου και την απόγνωσή μου για την ελλιπή νομική μου εκπροσώπηση, που είχε ως αποτέλεσμα να μην μπορώ να βρω μια λύση στις υποθέσεις μου μετά από πολλά χρόνια δικαστικών διαμαχών και να αντιμετωπίζω προβλήματα βιοπορισμού, εξαιτίας των υπέρογκων δικαστικών εξόδων και των δικηγορικών αμοιβών, αλλά και της αδυναμίας μου να εκμεταλλευτώ την ακίνητη περιουσία μου λόγω της μη ορθής διαχείρισης των υποθέσεών μου εκ μέρους του εφεσιβλήτου. Σκοπός μου δηλαδή ήταν να ενημερώσω τους αρμοδίους και να διαφυλάξω το δικαίωμά μου να εκπροσωπηθώ επαρκώς και να υπερασπισθώ και διαφυλάξω την ακίνητη περιουσία μου.

Επιπρόσθετα, με την ως άνω καταγγελία δεν υπερέβην το υποβαλλόμενο και αντικειμενικώς αναγκαίο μέσο για τη διαφύλαξη του ως άνω δικαιώματος, διότι δεν διέδωσα τα περιστατικά σε άσχετα ή αναρμόδια πρόσωπα. Αν εμφορούμουν μόνο από κίνητρο εξύβρισης, τι πιο εύκολο από να αναφέρω στα Μ.Μ.Ε. το θέμα και τότε πραγματικά θα υπήρχε ζήτημα ηθικής βλάβης του εφεσιβλήτου για την τιμή και την υπόληψή του. Οι μόνοι που έλαβαν γνώση ήταν ο Δικηγορικός Σύλλογος Ρόδου και Δικαστικές και Εισαγγελικές αρχές.

Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται ούτε αδικοπραξία, ούτε προσβολή της προσωπικότητας με βάση τις διατάξεις των άρθρων 914, 919 και 920 ΑΚ και 57 ΑΚ, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 361-363 ΠΚ και ο εφεσίβλητος δεν δικαιούται την αιτούμενη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

5. Ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος σχετικά με το αιτούμενο ποσό της χρηματικής ικανοποίησης ύψους 690.000 ευρώ.

Η χρηματική ικανοποίηση αποσκοπεί και συμβάλλει στην επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κοινωνική και ηθική τους ισορροπία, η οποία διαταράχθη από την προσβλητική της προσωπικότητας ενέργεια. Τούτο επιτυγχάνεται με την παροχή των απαραίτητων οικονομικών μέσων, δια των οποίων θα επιδιωχθεί η άρση των ηθικών συνεπειών της γενόμενης προσβολής. Τα προσβαλλόμενα όμως ηθικής σημασίας αγαθά, ως μη περιουσιακού χαρακτήρα, είναι ανεπίδεκτα χρηματικής αποτιμήσεως. Έτσι, το άρθρο 932 ΑΚ ορίζει ότι η επιδικαστέα υπό του δικαστηρίου χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης πρέπει να είναι εύλογη κατά την κρίση του. Ως κριτήρια προσδιορισμού του επιδικαστέου ποσού θεωρούνται παγίως από τη νομολογία κυρίως το είδος και η ένταση της προσβολής, η έκταση της βλάβης, οι εν γένει συνθήκες τέλεσης της πράξης, ο βαθμός πταίσματος, η τυχόν συνυπαιτιότητα του παθόντος και η περιουσιακή και κοινωνική κατάσταση των μερών.

Εν προκειμένω, όμως το αιτούμενο ποσό της χρηματικής ικανοποίησης ύψους 690.000 ευρώ υπερβαίνει κατά πολύ το εύλογο, ενόψει του βαθμού πταίσματος (στηρίχτηκα σε

πραγματικά γεγονότα που αποδεικνύονται με έγγραφα), του είδους και της έκτασης της προσβολής (τα γεγονότα αυτά κοινοποιήθηκαν μόνο στον ίδιο, στη Γραμματεία του Δικηγορικού Συλλόγου και σε Δικαστικές και Εισαγγελικές Αρχές) και της οικονομικής κατάστασης των μερών (το ετήσιο εισόδημά μου για το έτος 2014 ήταν 2.910 ευρώ, για το έτος 2015 ήταν 2.850 ευρώ και για το έτος 2016 επίσης 2.850 ευρώ), γεγονός που καθιστά το αίτημα καταχρηστικό.

Επειδή κατόπιν αυτών πρέπει να γίνει δεκτή η παρούσα έφεσή μου, που ασκείται νόμιμα, εμπρόθεσμα και παραδεκτά ως προς όλους τους λόγους της.

Επειδή έχω άμεσο έννομο συμφέρον για την άσκηση της παρούσας έφεσης.

Επειδή για την κατάθεση της παρούσας έφεσης δεν υποχρεούμαι σε έκδοση γραμματίου νόμιμης είσπραξης άμοιβής του Δ.Σ.Ρ. λόγω της ατελώς χορηγούμενης σε εμένα νομικής βοήθειας (Πράξη 19/2016 του Προέδρου Πρωτοδικών Ρόδου)

Επειδή για το παραδεκτό της έφεσής μου προσάγω το υπ' αριθμ. παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και για όσους επιφυλάσσομαι να προσθέσω νόμιμα και εμπρόθεσμα

Και με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μου

ΖΗΤΩ

Να γίνει δεκτή η παρούσα έφεσή μου ως προς όλους τους λόγους της.

Να εξαφανισθεί, άλλως να μεταρρυθμιστεί, η εκκαλουμένη υπ' αριθμ. 53/2015 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου (τακτική διαδικασία) για τους λόγους που αναφέρονται στο ιστορικό της παρούσας.

Να απορριφθεί η από 8-10-2012 και με αριθμό κατάθεσης 355/2012 αγωγή του εφεσίβλητου εναντίον μου ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου (τακτική διαδικασία).

Ρόδος, 1.02.2017

Η πληρεξούσια δικηγόρος

ΑΓΓΕΛΑ Ν. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΚΟΣΚΙΝΟΥ - ΡΟΔΟΣ 85100

ΤΗΛ.: 6944785530

Α.Φ.Μ.: 163604052 - Δ.Ο.Υ. ΡΟΔΟΥ 7542

ε-mail: *aggelakarakatsani@hotmail.com*

Αριθμός έφεσης : 15 /2017

Ο/Η δικηγόρος Ρόδου Αγγέλα Καρακατσάνη (δυνάμει της υπ' αριθμ. 19/2016 Πράξης Προέδρου για νομική βοήθεια) κατέθεσε σήμερα 02-02-2017 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου Ρόδου την παρούσα έφεση και συντάχθηκε η με αρ. 15/2017 έκθεση κατάθεσης, με αριθμό Ν520025210/2017 γραμματίου νόμιμης αμοιβής επί πολιτικών υποθέσεων του ΔΣ Ρόδου, το οποίο κατατέθηκε από τον εκκαλούντα.

Ρόδος 02 -02-2017

Η Γραμματέας

Αγγελική Κατσαντώνη

Ακριβές αντίγραφο
το οποίο θεωρήθηκε για
τη νόμιμη σήμανση
Ρόδος 02-02-2017
Η Γραμματέας

Αγγελική Κατσαντώνη

Ακριβές φωτοαντίγραφο
το οποίο θεωρήθηκε για
την νόμιμη σήμανση.
17 MAR. 2017
Ρόδος
Η Γραμματέας

Αγγελική Κατσαντώνη

Αρ. Βιβλίου Καταθέσεως: **69/2017**

Στη Ρόδο σήμερα την **21^η Μαρτίου 2017** ημέρα Τρίτη και ώρα **12:45** εμφανίσθηκε στη Γραμματεία του Εφετείου Δωδεκανήσου η πληρεξούσιος δικηγόρος του εκκαλούντος (ν. 3226/2004) Αικατερίνη Βολονάκη, κατέθεσε το δικόγραφο αυτό και ζήτησε τον προσδιορισμό του.

Διαβάστηκε, επιβεβαιώθηκε και υπογράφεται.

Η πληρεξούσια δικηγόρος
(Αικατερίνη Βολονάκη)

Η Γραμματέας
(Αικατερίνη Διακοκολιού)

Της ανωτέρω **Έφφησης** ορίζουμε δικάσιμο για συζήτηση ενώπιον του **Τριμελούς** Εφετείου Δωδεκανήσου,

Την **12^η Ιανουαρίου 2018**

Ημέρα **Παρασκευή** και ώρα **10:00**, με αριθμό πινακίου **12**.

Ρόδος, 21.3.2017

Η Γραμματέας
(Αικατερίνη Διακοκολιού)

Ακριβές Αντίγραφο
Ρόδος, 21 Μαρτίου 2017

Η Γραμματέας

Ελισάβετ Ψαρρή